

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Національний авіаційний університет

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ
ВИЩОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ

Матеріали V Міжнародної
науково-практичної конференції

23 березня 2017 р.

Київ 2017

АКАДЕМІЧНА ЧЕСНІСТЬ У ФОРМУВАННІ ПРОФЕСІЙНО-ЕТИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ

На сучасному етапі розвитку освіти стає очевидним, що якість надання освітніх послуг є недостатньо ефективною через відсутність у педагогів компетентності будувати свою професійну діяльність з дотриманням академічної чесності. Як засвідчив науковий аналіз, європейська практика розвитку академічної чесності у формуванні професійно-етичної компетентності майбутніх педагогів сформована і може бути зразком для України щодо виходу з таких проблем академічного недбальства, як списування, плагіат, нелегітимне отримання оцінок тощо[3].

У нашій державі суспільство починає сприймати академічну чесність у формуванні професійно-етичної компетентності майбутніх педагогів як регламент освіти, що не суперечить таким сучасним нормативним документам, які відображають розвиток освіти: Закон України «Про наукову і науково-технічну діяльність» (2016), Етичний кодекс ученого України (2009). Особливу увагу питанню формування професійно-етичної компетентності майбутніх педагогів присвячено в проекті Закону України «Про освіту» (2016), який розроблено відповідно до мети вищої школи з урахуванням процесу модернізації. Основні положення щодо напрямків формування академічної чесності студентів в європейському освітньому просторі закладено в таких документах, як: Велика Хартія університетів (1988), Бухарестська Декларація з етичних цінностей та принципів вищої освіти в Європейському регіоні (2004). Встановлено, що окремі проблеми формування академічної чесності досліджено у науковому просторі, формування професійної етики викладача[3].

Під час дослідження сучасних реалій підготовки компетентності майбутніх педагогів в університеті нами було розглянуто суть поняття «компетентність». Компетентність – це досвід та рівень знань, які є необхідними для здійснення певного виду професійної діяльності. Досліджуючи сучасний стан нашого суспільства, мусимо зазначити, що сьогодні наявність професійних знань та вмінь не є достатньою для майбутнього педагога, щоб почати виконувати свої професійні обов'язки, також важливим є і дотримання етичних норм академічного середовища[2].

Педагог в соціумі – не тільки майстер своєї справи, а й особистість, яка керується ustalеними етичними нормами та моральними принципами. Цю думку підтверджує наявність такої науки, як педагогічна деонтологія, яка розкриває аспекти, які відображають діяльність не тільки педагога, але й усіх учасників навчального процесу вищого навчального закладу. Педагогічна деонтологія – це сукупність етичних принципів і моральних норм поведінки педагога під час виконання своїх професійних обов'язків. Фундамент професійно-етичної компетентності майбутніх педагогів має закладатися в університеті при аналізі студентської успішності та під час організації навчального процесу, зосереджуючи увагу на морально-етичний аспект майбутньої професійної діяльності. Ми дійшли висновку, що підготовка майбутніх педагогів на сучасному етапі базується на професійно-етичній компетентності як основному чиннику успішного входження в професію педагога.

Літератури

1. Міжнародна стандартна класифікація професій (ISCO – 88: International Standard Classification of Occupations / ILO, Geneva).

2. Хуторской А. Ключевые компетенции как компонент личностно ориентированной парадигмы образования / А. Хуторской // Народное образование, 2009. – С. 17–23.

3. Академічна чесність як основа сталого розвитку університету / Міжнародний благодійний Фонд «Міжнародний фонд дослідження освітньої політики»; за загальн. редакцією Т. В. Фінікова, А. С. Артюхова. – К. : Таксон, 2016. – 234 с.

Серго Теннадзе,

д. т. н., професор, г. Тбилиси, Грузия

ОБРАЗОВАТЕЛЬНОЕ ПРОСТРАНСТВО – ОРГАНИЗАЦИОННАЯ ОСНОВА ИННОВАЦИОННОГО РАЗВИТИЯ ВЫСШЕГО УЧЕБНОГО ЗАВЕДЕНИЯ

Мировой процесс перехода от индустриального к информационному обществу, а также социально-экономические изменения, происходящие в Украине, требуют существенных изменений во многих сферах деятельности государства, в том числе и в системе образования.

Основной целью Национальной программы «Образование Украина XXI столетия» признано развитие образования на основе новых прогрессивных концепций, внедрение инновационных педагогических технологий и научно-методических достижений в образовательном пространстве, создание новой системы информационного обеспечения образовательной среды, вхождение Украины в трансконтинентальную систему компьютерной информации. При этом, основным методологическим и методическим ориентиром в достижении поставленной цели является сформированность целостного подхода к личности субъектов образовательного процесса в их развитии на основе постоянного совершенствования и обновления концепции личностно-ориентированного обучения, воспитания и развития, которая формирует резонанснопедагогическое воздействие через глубокие мотивационные влияния на личности преподавателя и студента.

Таким образом использование открытого, динамически-синергетического образовательного пространства способствует актуализации сформированности модели системообразующих компонентов инновационного развития ВНЗ, которая, включая целевой, коммуникативный, содержательно-организационный и аналитико-результативный компоненты, будет способствовать устойчивому развитию общества путем подготовки конкурентоспособного человеческого капитала и создания условий доступности каждому члену общества образования в течение жизни; международной интеграции системы высшего образования Украины в Европейское образовательное пространство, рассматривается образовательное пространство как дидактически-организационную основу инновационного развития ВНЗ Украины.

Именно поэтому в педагогических исследованиях, научных статьях в последнее время все чаще встречается понятие «образовательное пространство», которое в зависимости от контекста научного поиска, приобретает различные оттенки. Так, с точки зрения синергетически-деятельностного подхода образовательное пространство связывают с практикой, то есть как пространство раскрывается в процессе практических действий, разработанных инновационных проектов, совокупности поступков, производительных знаний, интегрированных умений и навыков. В социальных исследованиях образовательное пространство выделяется как совокупность поступков его субъектов в процессе их образовательной, учебной деятельности, обеспечивающей процесс и результат совершенствования способностей и поведения личности, при котором она достигает социальной зрелости и индивидуального роста.